

ת"פ 62067/12/12 - מדינת ישראל נגד בן דבש - נוכח

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 62067-12-12 מדינת ישראל נ' דבש

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
בעניין: מדינת ישראל - ע"י מתמחה ורד ורדי

המאשימה

נגד

בן דבש - נוכח ע"י עו"ד מירב נוסבוים

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לפיו ביום 1.2.11 הגיע יחד עם אחר למלון כרמל בנתניה, הם נכנסו לחדר השייך למתלונן, והאחר גנב משם מכשיר טלויזיה. הנאשם הודה בעבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא, לפי סעיף 406 (א) + 29 (א) לחוק העונשין וגניבה בצוותא לפי סעיף 384 + 29 (א) לחוק.

2. הנאשם, יליד 1992, נשוי ואב לילד בן שנה, עובד כשף במסעדה.

בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה הרקע המשפחתי של הנאשם, היחסים בין הוריו ובינו לבינם, בעיות שונות מהן סבל במהלך חייו, עברו הפלילי שהחל עוד בבית המשפט לנוער, והמשיך גם בבגרותו עת נדון ונשפט למאסר על תנאי בגין עבירות הקשורות ברכב.

לקצין המבחן סיפר הנאשם על מצבו המשפחתי העדכני, היותו אב לפעוט כשאשתו נמצאת בהריון נוסף, על עבודתו ממנה הביע שביעות רצון, ועל השתלבות בקורס מאמני כושר (האישורים הוצגו במסגרת הטיעונים לעונש).

בפני קצין המבחן הביע הנאשם חרטה על המעשה, וההתרשמות היתה כי הנאשם ביצע את העבירות בגיל צעיר, ללא הפעלת שיקול דעת והבנת ההשלכות של מעשיו.

עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם עושה שינוי בחייו, הוא ניתק את הקשרים עם החברה השולית שבה היה מעורב, הוא מסור למשפחתו, ומנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין.

לנוכח כל אלו, לנוכח הזמן שחלף מביצוע העבירות, העובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים נוספים והחרטה שהביע, לא נמצא מקום לנזקקות טיפולית, והמלצת התסקיר היתה להטיל על הנאשם עונש קונקרטי בביצוע שעות של"צ בצירוף מאסר על תנאי.

3. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה לעבירות שביצע הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת כדי שמי שפגע ברכושו של אחר יקבל עונש ההולם את מעשיו. עם זאת, במקרה זה סברה התביעה כי ניתן לחרוג ממתחם הענישה ההולם, בשל השיקום שעבר הנאשם והמאמץ שהוא עושה לשמור על יציבות, וביקשה להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן, שלטענתה עונש זה מאזן נכונה את כלל הנסיבות.

ב"כ הנאשם טענה מנגד, כי יש להתחשב בנסיבות האישיות העולות מהתסקיר, בקשיים שליוו את הנאשם בחייו, ובעובדה שהוא היה בבחינת בגיר צעיר בעת ביצוע העבירות. לדבריה, ניתן לראות כי הנאשם עשה שינוי בחייו, לקח אחריות על המעשים, שינה את דרכו ורכש מקצוע, ועל כן המלצת שירות המבחן הינה המלצה ראויה, ועונש של מאסר גם בעבודות שירות יפגע בנאשם.

שני הצדדים הפנו לפסיקה אשר תומכת בטענותיהם.

4. רבות דובר בפסיקה על הפגיעה הקשה הנגרמת מעבירות ההתפרצות והגניבה לבתי מגורים, כאשר העבריינים פוגעים בשלומם, ברכושם, ובשלוות הנפש של אזרחים תמימים המגלים כי ביתם נפרץ ורכושם נגנב. אין ספק כי הדבר מותיר את חותמו, ואין אדם אשר חווה מעין זו לא תותיר אצלו פחדים, חששות, וצורך להתגונן גם במקום שאמור להיות הבטוח מכל.

במקרה זה, הנאשם פרץ בערבו של יום, בצוותא עם אחר, לחדרו של המתלונן במלון, ומשהטלויזיה במקום נשאה חן בעיניו, נטל אותה האחר מהחדר בשעה שהוא המתין במקום.

מדובר במעשים המעידים על מידה של תעוזה וחוסר מורא מהחוק, כאשר ביצועם יחד עם אדם אחר, ובעקבות עניין שגילה הנאשם באותו מכשיר שנגנב, מוסיף נדבך של חומרה, כשלא ניתן להתעלם מכך שמדובר בשעת ערב מוקדמת בה המתלונן עשוי היה לשוב לחדרו ולהתקל בפורצים, והמצב היה עלול להתפתח ולהסתיים בצורה חמורה יותר.

מדובר בעבירות לא קלות, ובתי המשפט השונים קבעו כי הענישה עליהן צריכה להיות ממשית ומשמעותית, המחייבת מאסר מאחורי סורג וברח לתקופה לא קצרה.

לאחר שבחנתי את הדברים, בהתחשב בטיב העבירות, במגמה הרווחת בפסיקה ובענישה הנדרשת, אני סבורה כי מתחם העונש נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים (ראה: רע"פ 4156/13 בוחניק נ' מ"י; רע"פ 3063/11 כהן נ' מ"י (פורסמו במאגרים)).

5. כפי שקבעתי לעיל, הנאשם ביצע עבירות לא פשוטות שיש להטיל בגין עונש מוחשי וממשי.

מעיון בגליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי אין זו מעורבותו הראשונה בפלילים, ובעברו עבירות הקשורות ברכב שביצע בשנת 2011, וכן עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי והונאה בכרטיס חיוב שביצע מספר שנים קודם לכן, ונדון עליהן בבית משפט לנוער. עוד עולה מהגיליון, כי בשני המקרים ניתנה לנאשם הזדמנות לחזור למוטב, ובתי המשפט הסתפקו בהטלת עונשי מאסר על תנאי והטלת התחייבות להימנע מביצוע העבירות, ולמרות זאת הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנויות אלו וחזר לבצע עבירות.

לצד כל אלו, בחנתי גם את המלצות התסקיר ואת השינוי החיובי בחייו של הנאשם, ובין היתר את ניתוק קשריו עם גורמים עבריינים, התמסרותו לחיי משפחתו הצעירה, כמו גם התפתחותו המקצועית והעובדה שהוא מגלה יציבות בחייו ואינו מבטא כל נזקקות טיפולית, וניכר כי הנאשם בחר באורח חיים נורמטיבי, ואף התביעה הביעה עמדה מקלה התומכת בתהליך שעבר הנאשם, תוך העדפת האינטרס השיקומי על פני מיצוי הדין.

בנוסף יש לזקוף לזכותו של הנאשם את תיקון כתב האישום לקולא, את לקיחת האחריות והחרטה שהביע על ביצוע המעשים, ההודיה בעבירות שחסכה זמן ציבורי יקר, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, המסלול המקצועי בו בחר והרקע המשפחתי שלו, ובין היתר היותו נשוי ואב צעיר.

יש לזכור, כי למרות שהעבירות בוצעו בצוותא, הרי שהנאשם לא ביצע את הגניבה בעצמו, ההתפרצות הייתה לדירה במלון ולא לבית פרטי, והטלויזיה שנגנבה הוחזרה לבעליה, ובכל אלה יש להקל במידה מסוימת מעוצמת הפגיעה בפרטיות ובקניינו של אדם.

שיקול נוסף הוא גילו של הנאשם, שבזמן ביצוע העבירות היה כבן 18, כשברקע נסיבות חיים לא פשוטות, המלוות בקשיים כלכליים. רבות דובר בפסיקה על בגירים צעירים, ועל המשקל שיש לתת לגילם הקרוב לגיל הקטינות, ואני סבורה שגם בנסיבות אלה יש כדי להקל במידה מסוימת בענישה, באופן שמטה את הכף לטובתו של הנאשם.

6. בחנתי את הענישה הראויה על רקע כלל השיקולים שצינתי, אולם לטעמי המלצת שירות המבחן אינה משקפת די הצורך את חומרת העבירות שביצע הנאשם, וענישה הכוללת רק שעות של"צ תהיה בבחינת מסר שלילי אשר פוגע בצורה בלתי סבירה באינטרס הגמול וההרתעה המתחייבים בענישת עבריינים על מעשיהם.

לצד זאת, אי אפשר להתעלם מהדרך השיקומית שעבר הנאשם, מחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות ואני סבורה שראוי לתת לו הזדמנות להמשיך בשינוי החיובי בו החל ולאפשר לו להתמיד בו, במיוחד לאור העובדה כי הוא בראשית חייו הבוגרים כאשר עתידו המקצועי והאישי פרוס בפניו, ובנסיבות אלה יש להצדיק סטייה ממתחם הענישה לטובת אינטרס השיקום, ולפיכך אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון (למעט עבירה על פי סעיף 413 לחוק העונשין).

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.